

РЕШЕНИЕ

№ 1398

гр. София, 10.05.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 30 състав, в
публично заседание на 18.03.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5998** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК /.

Образувано е по жалба на „С. Х.” Е., със седалище в гр. С., срещу Решение № 2МС-01-1/11.05.2009 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната агенция за Н. на М. и С. П., с което се отказва да бъде одобрен проект на жалбоподателите по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013”.

Жалбоподателката в съдебно заседание се представлява, като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, съобразно приложените по делото доказателства и изложените в жалбата основания. Претендира присъждане на разноски и изразява подробно становището си по съществото на делото в писмени бележки.

Ответникът в съдебно заседание се представлява. Същият е депозирал становище, съобразно дадената му от съда възможност, с което оспорва жалбата, като навежда доводи, че същата е неоснователна. Претендира направените разноски за юрисконсултско възнаграждение и представя допълнителни писмени бележки по същество.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168, ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, а по същество намира

същата за ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, с процесната жалба се оспорва Решение № 2МС-01-1/11.05.2009 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната агенция за Н. на М. и С. П., с което се отказва да бъде одобрен проект на жалбоподателите по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013”.

С атакувания административен акт в точка 4 е утвърден списъка на отхвърлените проектни предложения и основанията за отхвърлянето им, съгласно Приложение № 2А, Приложение № 2Б и Приложение № 2В към решението. В този списък попада и проектното предложение на жалбоподателите за „Въвеждане на система за управление на качеството в съответствие със стандарта ISO 9001:2008 в „С. Х.” Е.”. Актът представлява изявление на ръководителя на договарящия орган по чл. 27, ал. 1 от Постановление № 121 на МС от 31.05.2007 г. за определяне на реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз, и по Програма ФАР на Европейския съюз /наричано за краткост ПМС 121/2007 г./.

Приложими в настоящото производство са нормите 121/2007 г. в редакцията му към бр. 81 от 16.09.2008 г., тъй като процедурата е открита на 06.10.2008 г., със Заповед №РД-16-81 от същата дата. Също така следва да се съобразят и разпоредбите на Регламент № 1083/2006 НА СЪВЕТА от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999, както и вътрешните правила за процедурата, съдържащи се в приетите и приложени по делото „Насоки за кандидатстване по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване: BG161PO003-2.1.03 – Покриване на международно признати стандарти”.

Съдът, съобразно изискването на чл. 168 от АПК – въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, констатира, че оспореният акт е издаден от компетентен за това административен орган, съгласно разпоредбите на чл. 24 от ПМС 121/2007, тъй като Изпълнителния директор на ИАНМСП е действал в ролята си на ръководител на Междинно звено по Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика 2007-2013”. Административният акт, заедно с приложените към него списъци с одобрени и отхвърлени проектни предложения е издаден в изискуемата от чл. 59 от АПК форма и съдържание.

На второ място, са спазени процесуалните правила за издаване на оспорваното решение, но не и тези по оценката на проектите.

Видно от приложените по преписката документи, неоспорени и приети от страните, поредността в откриването, провеждането и приключването на процедурата за конкурсен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване е следвала точно уредбата, установена в ПМС 121/2007. По делото се намират заповедта за откриване на процедурата /№ РД-16-81/06.10.2008 г. /, заповедите за назначаване на оценители, помощник оценители, наблюдател и промяна в състава на оценителната комисия, както и оценителния доклад, в който се съдържат правните и фактически основания за приемането на процесното решение, с което същият той е одобрен.

На трето място, съдът намира, че са нарушени материално правните изисквания на закона и подзаконовите актове по прилагането му.

Основния спор между страните е отговарял ли е кандидатът и настоящ жалбоподател

на изискванията за допустимост на проекта за получаване на безвъзмездната помощ. В действителност Оценителната комисия е извършила корекция на бюджета на проекта на жалбоподателите „С. ХОЛИДЕИЗ“Е.. Като последица от извършената корекция размерът на безвъзмездната финансова помощ е паднал под изискания минимум. Това от своя страна е довело до липсата на условие за допускане на кандидата до подпомагане. Съгласно т.2.2. от Насоките един проект, за да е допустим трябва да отговаря на определени условия. Едно от тези условия е кандидата да отговаря на всички изисквания, посочени в Насоки за кандидатстване. Тези условия са задължителни за кандидата независимо от етапа на оценка на проекта. Отсъствието дори на едно от тези условия води до недопустимост на кандидата независимо от оценката получена на третия етап „Техническа и финансова оценка“. Въпреки това съдът намира направената корекция от страна на Оценителната комисия за незаконосъобразна, съобразно посочените по-долу мотиви, което е довело до незаконосъобразната преценка на административния орган за недопустимост на проекта като цяло.

Съдът намира, че разходът "Софтуерно приложение за управление на бизнеса" може да се определи като допустим разход, тъй като софтуерното приложение се явява специализиран софтуер. Разходът за специализиран софтуер, включително разходите за доставка, инсталация, тестване и въвеждане в експлоатация е посочен като Разход за закупуване на дълготрайни нематериални активи в раздела „Специфични допустими разходи за процедурата“ на т. 2.6.2 от Насоките за кандидатстване. Съдът не споделя мнението на ответника, че софтуерната система ще подпомага поддържането и усъвършенстването на една вече въведена система за управление /СУ/ и може да съществува самостоятелно или паралелно със СУ, но не е условие за въвеждане на ISO 9001:2000. Напротив, от описанието на специализирания софтуер и нуждата от него по проектното предложение, както и спецификата на туристическата агентска дейност /от формуляра на кандидата/ е видно, че въвеждането му е един от основните компоненти за достигане на такова ниво на качеството в обслужването и предлагането на туристически услуги, че да е възможно сертифициране по стандарт ISO 9001:2000. Ето защо това обосновава допустимостта на разхода и съответствието му с описаното в Насоките за кандидатстване.

Освен това направената корекция е в противоречие с установените от самата Оценителна комисия основания и процедура за извършване на корекцията. От приложените по делото доказателства е видно, че всички коментари относно допустимостта на проекта, които могат да бъдат свързани с Бюджета следва да се направят от оценителите с право на глас в съответната графа "Коментари" от Оценителната таблица за оценка на допустимостта /Раздел II „Критерии за оценка на допустимостта на проекта-т.3,4, 5 и т.6/, като в двете оценителни таблици липсва отбелязване, което да е основание за корекцията на бюджета. Липса на отбелязвания и корекции се констатира и в съответната графа "Коментари" от Оценителната таблица за техническа и финансова оценка на проектното предложение. Самият бюджет е оценен с бал от 8 точки от максимално възможните 10 от единия оценител - Гагов и с бал от 10 т. от втория оценител - М. В т.4 от оценителната таблица-Ефект от въвеждането на международно признати стандарти- като източници/метод за оценка са посочени Формуляр за кандидатстване/11.3/ и Бюджет/Приложение Б/. От максималния брой точки 10 за оценка, процесното проектно предложение по този критерий е оценено с 8т. от Гагов и с максималните 10 т. от втория оценител – М.

Липсват в оценителната таблица отбелязвания и коментар за необоснованост или каквото и да било друго несъответствие или необходимост от корекция на някой от предвидените разходи в бюджета и конкретно на разхода по т. 2.1 „Софтуерно приложение за управление на бизнеса”.

Ето защо, съдът намира, че коригирането на бюджета е извършено в противоречие както с установените от Насоките за кандидатстване критерии за оценяване, така и в противоречие с изрично установените за корекцията на бюджетите правила за работа на самата Оценителна комисия. Това от своя страна е довело до неправилна преценка за допустимостта на проекта и незаконосъобразно изключване от броя на одобрените проекти и произнасяне на административния орган. Така, Решението в частта, с която Проектно предложение с вх. №BG 161PO003-2.1.03-0141 е утвърдено в Списъка на отхвърлените проекти и с която е утвърдено основаниято за отхвърляне на проектното предложение следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на органа за ново произнасяне.

На четвърто място, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и с огледа изхода на процеса, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, тъй като подателката на жалбата е имала такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая разноските следва да бъдат възстановени от бюджета на ИАНМСП. По делото са представени пълномощно с доказателство за заплатено възнаграждение на адвокат в размер на 400 /четиристотин/ лева. Жалбоподателката е заплатила и държавна такса за разглеждане на настоящото дело /видно от вносна бележка/ в размер на 50 /петдесет лева/, поради което същата следва да ѝ бъде възстановена.

Водим от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „С. Х.” Е. отказът на Изпълнителния директор на ИАНМСП да бъде одобрен проекта на жалбоподателката с № BG161PO003-2.1.03-0141, с наименование „Въвеждане на система за управление на качеството в съответствие със стандарта ISO 9001:2008 в „С. Х.” Е.”, обективизиран в Решение № 2 МС-01-1/11.05.2009 г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ИАНМСП за ново произнасяне по искането, със задължителни указания, по тълкуването и прилагането на закона, съобразно мотивите на съда.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция за Н. на М. и средни П. да заплати от бюджета си на „С. Х.” Е., **ЕИК *** сумата в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лева, която представлява направените от жалбоподателите съдебни, адвокатски и деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД** на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

